

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/29/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511214140
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511214140.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: Y. L. Č. A. E..A..O., B.: XX XXX XXX, U. XXX, D. X, Č. A., proti žalovanému: Š. F., nar. XX.XX.XXXX, E. XXXX/XX, G. U. R., za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: XX XXX XXX, H. XX, D., o zaplatenie 1 569,88 € s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka (ďalej len „VÚ“) proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie 17C/24/2012-50 z 13.júla 2012

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, vrátil súdny poplatok 84,37 € prostredníctvom príslušného daňového úradu žalobcovi a vyslovil povinnosť, že žalobca zaplatí žalovanému trovy konania do rúk právneho zástupcu v sume 158 €, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Posledným výrokom vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nepriznal.

Späťvzatie návrhu súd prvého stupňa odôvodnil § 96 ods.1, 3 O.s.p., výrok o trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného odôvodnil § 146 ods.2 veta prvá O.s.p., lebo žalobca zavinil, že konanie sa muselo zastaviť a výrok o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a VÚ odôvodnil tak, že každý spotrebiteľ má právo združovať sa s inými spotrebiteľmi združenia a prostredníctvom týchto združení chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov v súlade so zákonom podľa § 3 zák.č. 250/2007 Z.z., avšak osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom alebo osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovený týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi, avšak s poukazom na § 25 cit.zák., keďže združenie podľa ods.1 môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa, „Združenie“ potom vytvorené, či už z radov samotných spotrebiteľov alebo takých osôb, ktorých záujem na ochrane spotrebiteľov sa rozhodli realizovať vytvorením práve takého zoskupenia, majú si samostatne plniť svoje úlohy, ak združenie, ktoré má takéto ciele ako hlavnú náplň svojej činnosti nevykonáva ochranu, na ktorú je povolaná, výlučne sama, ale vždy a zásadne prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, stráca sa samotný zmysel a podstata existencie takéhoto združenia, súd z oznámenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 21.12.2011 zistil, že štatutárnym orgánom a podpredsedom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je aj C.. B. Š., teda aj po odbornej stránke by úkony tohto združenia mali byť minimálne na takej úrovni, ako úkony právneho zástupcu z radov advokátov. Ak VÚ sa nechal zastúpiť právnym zástupcom, je to jeho právo, a potom VÚ ani tak neháji záujmy účastníka, popri ktorom VÚ vystupuje, ale VÚ samotného, keďže združenie nie je schopné kvalifikovane vystupovať bez právneho zástupcu, ochranu žalovanému

poskytol jeho vlastný právny zástupca, a preto trovy vyvolané právnym zastúpením VÚ sú výslovne neúčelné.

V podanom odvolaní žiadal VÚ napadnutý výrok o trovách konania zmeniť a priznať mu náhradu, okrem toho uplatnil si aj trovy odvolacieho konania. VÚ v odvolaní namietal, že v podstate práve inštitút vedľajšieho účasti poskytuje ochranu spotrebiteľom, lebo naopak spotrebiteľ nevyhľadáva ani VÚ ani právneho zástupcu. Ďalej citoval čl. 7 ods.1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, poukázal na niektoré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove a ďalších odvolacích súdov v SR a napokon uviedol, že nepriznaním trov VÚ postupoval súd v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ a v rozpore s ustálenou súdnou praxou, citoval dôvodovú správu zákonov č. 332/2011 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a napokon citujúc ďalšie nálezy Ústavného súdu SR o účelnosti trov konania navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods.1 písm.c/ O.s.p. a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach v bodoch 1/ až 5/ (či pod právom na súdnu ochranu podľa čl. 47 v spojení s čl. 38 ods.1 Charty základných práv EÚ a pod právom na zabezpečenie hospodárskych záujmov spotrebiteľov a pod podporou Združení na ochranu záujmov spotrebiteľov podľa čl. 169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ sa rozumie aj právo na náhradu trov súdneho konania, ďalšie body sa týkajú tiež trov konania VÚ).

Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca navrhol potvrdiť uznesenie vo výroku o trovách konania žalobcu a VÚ a priznať jemu trovy odvolacieho konania 51,98 € za vyjadrenie, v ktorom navrhol v podstate po uvedení niektorých rozhodnutí odvolacích súdov, potvrdiť uvedený výrok.

Vo vyjadrení žalovaného vo veci samej zo dňa 12.6.2012 je namietaný postup žalobcu v tomto konaní a bola aj vznesená námietka premĺčania, okrem poukázania na nedodržanie zmluvných podmienok podľa § 54 ods.1, 2, 4 OZ o neprijateľných podmienkach upravených v spotrebiteľských zmluvách.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t. j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a uznesenie potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správne, aj jeho dôvody sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní VÚ.

Na výstižné dôvody uvedené v uznesení odkazuje v celom rozsahu odvolací súd (pozri aj odôvodnenie nálezu Ústavného súdu vo veci II. ÚS 499/2012). Ku návrhu VÚ prerušiť konanie a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach (lebo zákonným sudcom je aj komunitárny sudca), odvolací súd dáva do pozornosti odvolateľa:

Rozhodnutia NS, na ktoré sa poukazuje, nie sú ani súdnymi rozhodnutiami zásadného významu, ani stanoviskami podľa § 22 (Zjednocovanie výkladu a používania zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov) ods.1 zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého na zabezpečenie jednotného výkladu a jednotného používania zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov najvyšší súd zverejňuje súdne rozhodnutia zásadného významu a prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, preto nižšie sudy nie sú povinné sa riadiť právnym názorom v nich vysloveným.

Odhliadnuc od uvedeného, systém kontinentálneho systému práva, kde patrí aj právny poriadok SR nevychádza zo všeobecnej záväznosti prijatej (a publikovanej) judikatúry všeobecných súdov (teda aj NS) a správnosť prijatých právnych záverov v tej - ktorej individuálnej veci preskúmajú sudy v riadnom i mimoriadnom inštančnom procesnom postupe pri rešpektovaní práva na spravodlivý proces vo svetle judikatúry ÚS i ESLP zahŕňajúce v sebe najmä princíp „rovnosti zbraní“, princíp kontradiktórnosti konania a ochrana spotrebiteľa, a nie trovy konania, preto odvolací súd neprerušil konanie.

Obsahom základného práva zaručeného v čl. 46 ods.1 ústavy je podľa konštantnej judikatúry aj právo na riadne a príslušným procesným ustanoveniam (najmä § 157 ods.2 OSP) zodpovedajúce odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Citované ustanovenie pritom nevyžaduje, aby na každý argument účastníka, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ale ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija proti Španielsku, sťažnosť 18390/91, rozsudok z 9.decembra 1994, Georgiadis

proti Grécku, sťažnosť č. 21522/93, rozsudok z 29.mája 1997). Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Neúspešný VÚ nemá právo na náhradu trov konania a žalobcove trovy v odvolacom konaní sú neúčelné, preto nie sú priznané.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.